

Meloni dilemmája: Néppárt vagy Orbán?

2023 január 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem véletlenül csábítgatja Weber a népszer? olasz kormányf?t

aki a lapunknak nyilatkozó szakért? szerint simán szembefordulhat korábbi szövetségeseivel.

brüsszeli Politico szerint Giorgia Melonit nagy er?kkel próbálják csábítgatni az Európai Néppárt (EPP) vezet?i: a népszer? miniszterelnökasszony egyben az Európai Konzervatívok és Reformerek nev? (ECR) EP-képvisel?csoport elnöke is, ami különösen pikánssá teszi a történetet.

Az Euractiv egy exkluzív január elejei találkozóról is beszámolt, amelyen részt vett az EPP elnöke, Mandfer Weber, és a Néppárthoz tartozó Forza Italiát vezet? Silvio Berlusconi és Antonio Tajani is. A beszámolók arról szóltak, hogy Meloni szeretné elmozdítani a Néppártot az európai baloldal mell?l, f?leg a kirobbant brüsszeli korrupciós botrány óta, ami a szocialista pártcsaládot meglehet?sen meggyengítette.

A szövetség állítólag régebbi, mint annak híre: közösen választották meg például Roberta Metsolát az Európai Parlament elnökének egy éve, és Weber maga is Meloniék mellett kampányolt tavaly.

A nyilván fenntartásokkal kezelend? horvát Nacional.hr pedig már arról lelkendezett, hogy egy magas rangú, meg nem nevezett forrásuk szerint
az olasz kormányf? támogatta a hazánknak küldend? EU-s támogatások csökkentését.

A spekulációk elég világosnak t?nnek, és természetesen a pozíciókról szólnak. Hogy utóbbi híresztelés a magyarországi források kapcsán valós lehet-e, jó kérdés. Nagy Ervin, a XXI. Század Intézet elemz?je nagyon is lehetségesnek tartja ezt. *„Az utóbbi id?ben az EPP megpróbálta Georgia Melonit és pártját beemelni az uniós f?sodorba maga mellé, és ennek része lehet ez az alkudozás”* – mondja kérdésünkre, hozzátéve: valódi, a párt politikusaitól származó nyilatkozat nincs, *„de az EU-ban állandóan változnak az érdekek, és mindenki a sajátját figyeli. Elképzelhet? olyan konstelláció is, amikor az olasz kormányf? nem a magyar kormánnyal talál szövetséget, hanem az EPP-vel*”.

Mint kifejtette, nem szabad meglep?dni, ha id?nként ezek az érdekek változnak, a klasszikus jobb- és baloldali felosztást felülírta els?ként a migrációs válság. Vannak klasszikus baloldali pártok, akár Dániában, akik egészen másképp foglaltak állást, mint általában az európai baloldal tette, *„ugyanakkor az EPP meg épp ellenkez?leg, a Wilkommenskulturral jól láthatóan a bevándorlás mellett tette le a garast”* – magyarázza.

Most az orosz-ukrán háború rajzolta újra a térképet, ennek jeleit láthatjuk jelenleg. Meloni pedig, ahogy választott külügyminisztere is, atlantista, a fegyverszállítások mellett áll. *„Weber pozíciói gyengülnek, és nem tudjuk, mi lesz 2024-ben, de logikus, hogy most szövetségest keres, hogy frakcióvezet? maradhasson”* – véli Nagy.

A sajtóban olyan elképzelések is felmerültek, miszerint
Angela Merkel mintájára új arcot akarnának faragni az EPP-nek Melonival.

Ezt az elemz? nem tartja valószín?nek. *„Inkább az ECR feldarabolása lehet a cél”,* amit segít a megnövekedett átjárás: hiszen már Olaszországban sikerült megoldani a kormányalakítással, hogy az EPP-hez tartozó Forza Italia, az ECR-es Olasz Testvérek és a t?le is jobbra álló ID-pártcsaládhoz tartozó Lega koalíciós kormányban m?ködnek együtt, *„hangzatosan azt is mondhatnánk, Weberék az olasz modellt próbálhatják érvényesíteni az EU-ban 2024-ben”.*

Hogy a magyar kormány vagy a Fidesz mozgásterét hogyan befolyásolja mindez, nem feltétlenül magától értet?d?. Felvetésünkre, hogy most a bevándorlás kérdéséhez képest abszolút kisebbségi álláspontot képvisel az EU-ban a kormány, Nagy rávágja: 2015-ben ugyanilyen kellemetlennek t?nt a helyzet a bevándorlási krízis tekintetében, ma viszont változott annyit a helyzet, *„hogy Orbán Viktorék álláspontja nem t?nne ennyire outsidernek”.*

A magyar külpolitika pedig alapvet?en nem ideológia-, hanem érdekvezérelt, s bár az orosz-ukrán háború az eddig építgetett szövetséget megrengette például a lengyelekkel is, még mindig vannak kérdések, amikben együtt tudunk m?ködni: például a bevándorlás kérdésében, vagy a jogállamisági brüsszeli kihívások kapcsán.
Ugyanakkor azt kizártnak tartja Nagy, hogy Meloni frontálisan nekimenjen Orbánnak

– már csak azért is, mert egyel?re az EPP-n belül is megosztottak Melonival szemben. Inkább itt is az ügyek

mentén való közös fellépés lehet a kulcs, *„amit természetesen a magyar kormánnyal való kapcsolat megszenvedhet”.* Azt sem gondolja, hogy Meloni a bevándorlás kérdésében engedne az EPP nyomásának, hiszen az önmaga felszámolását jelentené – az EPP-n belül már inkább vannak hangok, például az Osztrák Néppárté, amelyek másként szólnak az illegális migráció kérdésében. Ha Weber összehozná a szövetséget, abból rendkívül sokat profitálna, hiszen sikerként adhatná el.

„Én a kezdet kezdetén is nyilatkoztam, hogy nem feltétlenül Meloniban kell látni a magyar kormány jöv?beli legszorosabb szövetségét; az olasz kormányok nagyon labilisak, és nem hiszem, hogy ha gyengülni kezdenének, Salvini akkor is kiállna mellettük” – fogalmaz.

Ugyanakkor azt sem lehet kizárni, hogy Meloni kapott egy „vagy különben…” kezdet?, visszautasíthatatlan ajánlatot; elvégre a rendkívül nagy küls? államadóssággal küzd? országot az Európai Bizottság bármikor zsarolhatja bizonyos források megnyitásával vagy elzárásával, ha eltér a f?sodortól. *„Erre egyébként már volt példa, ugyanígy a néppárti Ursula von Der Leyen* részér?l*”* – emlékeztet az elemz?.

Írta: Veczán Zoltán

www.mandiner.hu

Ajánló